

Blikur - partur av býarmynd úr Ålborg. Sigast kann næstan, at skipini hjá Skipafelagnum liggja í miðbýnum í Ålborg. Bara eitt ella tvey hanagleiv eru niðan í handilsgøturnar. Og eisini vertshúsin hava tilboð!

ar, koyggjur, eru í hvørjum kamari, skáp, skuffur, borð, bonkur, stólar og vask. Einasta, eg sakni, er okkurt at leggja brillurnar á ella í, meðan eg sovi. Spýggjubakkinn er loysnir. So leingi ongin sjóverkur er. Hjá okkum var sum á gólvnum alla ferðina, so brillurnar vóru tryggar á hesum uriasplássi.

Næsta havn er Hirtshals - halda vit. Men tá vit verða purrað út klokkan átta fríggjamorgun liggja vit í Ålborg. Higar komu vit klokkan trý. Nær vit fara, er ikki greitt, men ver um borð aftur klokkan fyra seinnapartin, eru ráðini, eg havi við mær, tá eg fari í land at kanna hendan miðbýn. Veðrið er gott og í gongugøtunum eru útsørlur og tilboð, fleiri á hvørjum horni. Ja, eisini vertshúsin hava góð tíðindi til tystar sálir og turrar hálsar: øl og snapsur fyri næstan hálvan prís um dagin.

Ålborg - hiðani koma heimsins bestu dropar, gjørdir úr eplum. Og eplini eru nógv á bryggjunni. Men hesi skulu til Føroya og gerast ongantið góðir dropar.

Tað er drúgført at skipa inn stykkjagóðs, men seint seinnapartin er alt komið umborð. Ein vørvognur, sum var ov høgur

fyrí síðuportrið, er komin upp á bingjurnar á veðurdekkinum. Hovmeistarinn hevur fingið proviantin.

Í FYRSTA LAGI KLOKKAN SJEY

Tað verður í fyrsta lagi klokkan sjei, frættist nú. Maðurin, sum skal loysa endarnar, missir tolið og rýmir á prutlinum. Klokkan átta eru boð eftir honum, nú fara vit. Loðsurin er við út eftir Lím fjørðin.

Tá loðsbáturin kemur eftir honum, eru tað bara vit og Kattegat, Skagerak, Norðsjógvurin og Atlantshavið. Vit hava 55 tímar til Føroya. Vit eru vörðin eitt samfelag, 27 fólk. Manningin telur 14, 12 menn og tveir kvinnur, tveir skúladreingir úr Vestmanna eru í starvsvenjing umborð og so eru vit 11 ferðafólk, níggju menn og tveir kvinnur.

Ferðin gongur av tí besta, veðrið kann ikki vera betri. Óvanligt hjá manningini. Veturin hevur verið ringur eisini her.

Sunnukvøldið hoyrist spurningurin ofta endurtikin: fara vit á Tvøroyri

fyrst, ella fara vit beint á Havnina. Endiliga kemur

svarið: vit fara beint á Havnina, tí vit eru seink-

að. Annars er vanligt at taka Tvøroyri fyrst. Men

Besta sálarbótin

Blikur og Lómur eru fyrst og fremst farmaskip. At tey kortini taka ferðafólk byggir á longu tradítiónina hjá Skipafelagnum Føroyar fyrí ferðafólkaflutningi millum Føroyar og Danmark. Nú er onki Tjaldur longur. Tann tíðin er farin. Størri og effektivari skip - men ikki so hugnalig og heimlig - røkja nú sambandið, um hásummarið.

Skipafelagið helt ikki, tað átti heilt at sleppa ferðafólkaflutninginum. Tí vóru eisini rúm og salong til ferðafólk tikið við, tá felagið byggið Lóm og Blik í Noregi seinnapartin í sjeitiárunum. Og tað var ongin óneyðug fløga. So væl umtóktur er hesin ferðaháttur, bæði millum føroyingar og útlendingar, at aloftast er útselt langt fram í tíðina.

SÁLARBÓT

Hvørji velja heldur at brúka trý - fyra samdøgur í staðin fyrí hálvannað ella tveir tímar?

Hvør vil heldur váða sær í tann sum oftast illfýsna Norðsjógvin í staðin fyrí at sita tiggju kilometrar oman fyrí bylgjurnar og drekka okeypis?

Hvør vil vera fyrí uttan náttklubba, tænastrufólk og langan matarseðil á sjóferðini?

Við Bliki og Lómi ferðast fólk, sum ikki sjálvboðin fara upp í eitt flogfar, sølufólk, sum noyðist at hava bilin við sær, turistar, sum vilja roynd okkurt nýtt. Summi gera eina rundferð, Danmark-Føroyar-Danmark. Tey kunnu hava bilin við, fara í land í Havn og um borð aftur í Runavík, til dómis.

Og so eru tað tey, sum einfaldliga trívast so væl umborð, at tey ikki kundu hugsað sær at ferðast øðrvísi. Teimum dámar óformella samskiptið, hugnan, frælsið, sum ongi "Ongin atgongd" skelti, men einans stukkarnir, skerja.

Besta sálarbót, sum finst, kallar onkur hesar ferðir.

TÍÐIN ONGIN NEYÐ

Vit vóru 11 ferðafólk við hendan túrin úr Danmark. Onkur hevði verið niðri á páska og vitjað ætt og vinir. Ein hevði verið við svartkjaftaskipi og var nú á veg heim. Tveir ungir danir skuldu til Føroya at umvæla lastbilar við Skálafjørðin. Við sær høvdu teir ein 30 ára gamlan amerikanskan persónbil, sum teir høvdu brúkt nógv ár tímar at fáa sum nýggjan aftur. Ein danskur handverkari skuldi arbeiða í Gomlu rætt. So vóru tvey ung fólk úr Svøríki. Tey ætlaðu at ferðast um Føroyar og gifta seg her. Av Bornholm var listamáleri. Hann skuldi til Svínøyar, áðrenn hann letur upp framsýning í Smíðjuni í Litluvík. Og við bátinum Heimdal var ein maður. Heimdal, sum lossararnir í Keypmannahavn fóru so harðiliga við, tá sluppingin skuldi setast á dekkið á Bliki.

skipið skal vera í Havn til arbeiðstíð mánamorgun.

Og klokkan hálvgum tvey mánanáttina kemur Blikur inn um eystari mola í blikalogni. Á bryggjunni er ikki tann stóra mannfjöldin. Tollararnir sjálvandi og onkur avvarðandi hjá manningini. Ongin hýruvognur. Flestu ferðafólkini verða umborð til býurin og tey, sum skulu koma eftir teimum, vakna mánamorgun.

Men hvat er at takast við allar hesar tímarar á havinum? Sovu. Ja, tað ber sjálvandi eisini til. Men tað er óneyðugt, er endamálið einans at fáa tímarar afturum. Sjónvarp er í salongini. Tað tendraðu vit ikki fyrr "Kjörbreyt" kom sunnukvøldið. Útvarp og bandspælari eru eisini. Høvdur tú bond við, kanst tú spæla tey, vilja hini hoyra tey eisini.

Nei, tíðin gekk skjótt við besta undirhaldinum, sum er: prátt, reyp og góðar skemtiligar søgur.

Vilt tú endiliga vita, hvussu langt, tú ert komin, kanst tú fara upp á brúnna og hyggja í sjókortid og annars standa og njóta ta ró, sum er her í skipsins heila.

Mesta tíðin fer kortini í salongini. Har fást tollfríar vørur, úrvalið er ikki so lítið. Heitt kaffi ella te stendur á diskunum dag og nátt.

Tað ber væl til at hava eitt gott vikuskifti millum lond.